

Sygn. akt: I C 888/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Janusz Supiński
Protokolant:	Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2016 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko A. B.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego A. B. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 21.433,65 (dwadzieścia jeden tysięcy czterysta trzydzieści trzy 65/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

a) od kwoty 14.137,84 zł od dnia 05.08.2016 r. do dnia zapłaty;

b) od kwoty 7.295,81 zł od dnia 17.08.2016 r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.889,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt. I C 888/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego A. B. kwoty 21.433,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5.08.2016 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu podniósł, iż w dniu 23.11.2015 r. zawarł z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę cesji wierzytelności, na mocy której nabył wierzytelność cedenta wobec pozwanego. Powód wywiódł, że dochodzone roszczenie wynika z tytułu niespłaconego kredytu, jaki A. B. zaciągnął w w/w banku.

Pozwany A. B. nie kwestionował roszczenia ani co do samej zasadności, jak i jego wysokości. Podniósł, że początkowo regulował zadłużenie wobec banku. Z uwagi jednak na pogorszenie stanu zdrowia i zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej nie był w stanie uiszczać poszczególnych kwot. Argumentował, że jest obecnie na emeryturze z orzeczeniem znacznego stopnia niepełnosprawności. Podał, że prowadzona jest przeciwko niemu egzekucja ze świadczenia emerytalnego przez komornika.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 14.07.2010 r. A. B. zawarł z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę o kartę kredytową CitiBank nr (...), na warunkach w niej określonych.

(dowód: wniosek o kartę kredytową- k. 5, umowa – k. 4)

Pozwany z uwagi na pogorszenie stanu zdrowia nie spłacał zadłużenia w terminie. W dniu 23.11.2015 r. powód zawarł z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę cesji szeregu wierzytelności, w tym wierzytelności dochodzonej w przedmiotowej sprawie.

(dowód: zawiadomienie- k. 32, orzeczenie-33, 35, umowa przelewu wierzytelności – k. 7-9, wyciąg do umowy cesji wierzytelności- k. 10-11, wydruki KRS powoda i poprzedniego wierzyciela- k. 12-14, kopia aktu notarialnego- k. 15, uwierzytelniony odpis wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych wierzyciela- k. 16)

Z wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda wynika, że na dzień 4.08.2016 r. wysokość zadłużenia pozwanego wynosi 21.433,65 zł, na którą składa się: 13.438,27 zł tytułem należności głównej, 7.295,81 zł tytułem odsetek liczonych do dnia 4.08.2016 r., 304 zł tytułem opłat za obsługę oraz czynności windykacyjne, związane z opóźnieniami w spłacie, 395,57 zł tytułem kosztów sądowo-egzekucyjnych poniesionych przez pierwotnego wierzyciela. Pomimo wezwań do zapłaty pozwany nie uregulował zadłużenia.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda- k. 6)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie częściowo.

Bezsporny jest ustalony wyżej stan faktyczny, który Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez stronę powodową dokumentów, w szczególności umowy o kartę kredytową z dnia 14.07.2010 r., umowy cesji wierzytelności z dnia 23.11.2015 r. oraz wyciągu z ksiąg rachunkowych z dnia 4.08.2016 r. Wobec tego, że Sąd z urzędu nie powziął wątpliwości co do prawdziwości tych dokumentów, a żadna ze stron ich nie kwestionowała, należało uznać je za podstawę ustaleń w sprawie.

Oceniając zasadność roszczenia dochodzonego pozwem przypomnieć należy, że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, a według art. 232 k.p.c. strona w postępowaniu sądowym zobowiązana jest wskazywać fakty oraz dowody na potwierdzenie swoich twierdzeń. Oznacza to, że powództwo nie może zostać uwzględnione także wówczas, gdy powód, którego w zasadniczy sposób obciąża ciężar dowodu, nie wykaże faktów, na których opiera swoje żądanie, chociaż przytoczone fakty czynią te powództwo zasadnym. Jest przy tym rzeczą oczywistą, że powództwo winno być udowodnione tak co do zasady jak i co do wysokości.

Powód dochodził od pozwanego spłaty należności z zawartej przez pozwanego umowy o kartę kredytową. Analizując zaoferowane przez powoda na okoliczność zasadności powództwa dowody należało stwierdzić, że powód wykazał by przysługiwało mu skuteczne wobec pozwanego roszczenie o zapłatę kwoty dochodzonej pozwem. Uzasadniając powództwo powód wskazał, że pozwanego z jego poprzednikiem prawnym (zbywcą wierzytelności) łączyła umowa bankowa, którą przedstawił i przytoczył istotne z punktu widzenia dochodzonego roszczenia postanowienia. Stosownie do art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przelanej wierzytelności przysługują przeciwko nabywcy wszelkie zarzuty,

które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Zarzutami dłużnika są wszelkie środki obrony, które mogą być przez niego zastosowane zarówno poza procesem, jak w procesie, a które wpływają na istnienie, zakres albo skuteczność cedowanej wierzytelności. Oznacza to, że nabywca wierzytelności, dochodzący jej w postępowaniu sądowym, powinien wykazać nie tylko fakt jej nabycia w drodze przelewu, ale przede wszystkim to, że zbywcy przysługiwała konkretna wierzytelność o określonej wysokości. Powyższe powód nie tylko wykazał, ale także pozwany nie kwestionował istnienia i wysokości zadłużenia wobec powoda.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 481 § 1 k.c. O odsetkach ustawowych za opóźnienie należało orzec od dnia następującego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg rachunkowych. Na wymagalną kwotę, od której należało zasądzić w/w odsetki składa się kwota 13438,27 zł tytułem należności głównej, 304 zł tytułem opłat za obsługę i czynności windykacyjne oraz 395,57 zł tytułem kosztów sądowo-egzekucyjnych poniesionych przez pierwotnego wierzyciela, łącznie zatem 14.137,84 zł, o czym Sąd orzekł jak w pkt I „a” sentencji.

Roszczenie nie zasługiwało na uwzględnienie jedynie w zakresie odsetek za opóźnienie od zaległych odsetek. Powód żądał odsetek ustawowych za opóźnienie od całości dochodzonej kwoty. Na roszczenie dochodzone niniejszym pozwem składały się zaś kwoty 6621,69 zł i 674,12 zł tytułem naliczonych przed dniem wniesienia pozwu odsetek. Sąd zważył, iż zgodnie z treścią art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można się domagać dalszych odsetek dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa. Pozew został wniesiony w dniu 17.08.2016 r. Tymczasem powód żąda odsetek od zaległych odsetek od dnia 5.08.2016 r., czyli za okres przed wytoczeniem powództwa. Wobec tego roszczenie powoda o odsetki od zaległych odsetek za okres od 5.08.2016 r. do 17.08.2016 r. podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł jak w pkt II sentencji.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie w oparciu o art. 98 k.p.c., zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.889 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 1072 zł uiszczonej opłaty od pozwu, 17 zł uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwotę 4.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustaloną w oparciu o § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).